

Olvasó

A kistarcsai és a nagytarcsai egyházközség havilapja

KELLENÉK-E EGYÁLTALÁN TEMPLOMOK?

Templomunk megáldásának 140. évfordulóját ünnepeljük október 3-án. Miért építenek az emberek ősidők óta templomot? Szükséges, hogy legyenek szent helyek, amelyek elkülönülnek a profán, az evilági, szekuláris világtól. Az ember egész lénye sóvárog a szent után. Az időbe, térbe beszorított ember ösztönösen is keresi a teljességet. Ki akar vonulni a mindennapok szűkösségéből, és be szeretne lépni a szent valóságába.

titokzatos módon érzékelhetővé válik a hívó ember számára a létezés nagy titka.

Zakeusnak, a vámszedőnek a történetét olvassuk az evangéliumból (Lk 19,1-10). Egy „rangja van, becsülete nincs” emberről van szó. A vámosok előljárója. Akinek a kezéhez bizonyára joggalansul pénz tapadt. Mindenki ismeri, tud róla. Könnyen ítélünk.

Ez az alacsony termetű ember meghallja, hogy Jézus megy arrafelé. Látni

A templomok olyan helyek, amelyek egybegyűjtik a sok különböző embert, akik azonban megegyeznek abban a vágyban, hogy szeretnének kiszakadni a hétköznapi világból, és szeretnének találkozni az Istennel.

A templom ugyanakkor az időből való kiszakadásnak is a helye. Ahol megtapasztalhatom, mit jelent találkozni a titokkal, az ésszel föl nem érhetővel. Ahol az ünneplésben, az évről évre visszatérő megemlékezésben, a múlt nagy történéseinek föllevenítésével, jelenvalóvá tételével egybe sűrítve

szeretné. Hogy miért akarja látni? Ez az ő titka. De ez a vágy annyira erős benne, hogy nem törődik emberi tekintetekkel. Fölmászik az út menti fűgefára, hogy láthassa Jézust.

Amikor Jézus odaér, találkozik a tekintetük. Aki emberi tekintetekkel, megjegyzésekkel nem törődve látni akarja Jézust, azt Jézus a tömeg tolongása ellenére is észreveszi. Elképzelem, miféle megjegyzések hangzanak el: odanézz, ki van ott! Mit keres ez a vámos, ez a bűnös ember éppen itt, amikor Jézus jár erre? (Zárójelben

folytatás a 2. oldalon >>>

Tartalom:

Baba-mama klub	2
Óvoda megnyitó	3
Templomlátogatás	3
Testületi beszámoló; Humor	4
Érzelmi biztonság	5
Biciklis tábor	6
Apa-gyerek hétvége	6
Elsőáldozás	7
Szétestem	8
Események, ünnepeink.....	8

ÓVODA MEGNYITÓ

„Jézus tanítványa voltam,
Gyermekekhez lehajoltam,
A szívemhez felemeltem,
Szeretetre így neveltem.”

Benedek Elek e négysoros versével nyitottuk meg 2020. szeptember 4-én a Szent Anna Katolikus Óvoda átadásának és szentelésének ünnepét. Az egyházközségszövület Juszko Ferenc től kaptunk az avatóünnepségre gyönyörű virágokat, melyek az előkertben pompáznak.

Istennek legyen hála, a járványügyi helyzet és a szoros határidők ellenére 2020. szeptember 1-jétől három óvodai csoporttal – összesen 73 gyermeket felvéve – tudtuk megnyitni intézményünket. A Báránnyelvi és a Holdacska csoportba a legkisebbek járnak, a Napocska csoportban pedig a nagyobbak – középsősök és nagycsoportosok – folytathatják óvodai életüket.

Köszönetet mondunk az egyházközségnek, hiszen nemcsak anyagi támogatással és imáikkal nyújtottak számunkra segítséget, hanem a toborzásban is részt vettek. Ennek köszönhetően rengetegen jöttek el a nyár végén bútorokat cipelni, takarítani, a karnisokat, polcokat felfűzni és számtalan olyan aprósággal tudtak hozzájárulni, hogy az óvodát otthonossá, családiassá varázsolhattuk. Rengeteg szebbnél szebb szoba-

folytatás a 3. oldalon >>>

>>> folytatás az 1. oldalról

jegyzem meg: hányszor hallottam megjegyzéseket a templom előtt, buzgó, rendszeres templomba járóktól: „Ha tudná az atya, hogy miféle emberek jönnek ide!” Csak annyit szoktam mondani: „Sejtem...”)

Mi, akik templomot építünk, valamennyien esendő, bűnös emberek vagyunk. Nekünk van szükségünk arra, hogy találkozzunk az Úrral.

Ha valóban látni akarjuk Jézust, ha nem számítanak emberi tekintetek, ha mindent megteszünk, ami tőlünk telik, akkor Jézus nekünk is azt mondja: „Ma a te házadba akarok betérni.”

A templom a találkozások helye. Találkozik itt az ég a földdel. Találkozik itt szegény és gazdag, esendő és bűnös, mindenféle ember, akiben ugyanaz az olthatatlan vágy él.

Találkozik itt a liturgia mélységében, a szentségek kegyelmi valóságában az esendő ember és a végtelen Isten.

Kellenek-e egyáltalán templomok? – kérdik egyre gyakrabban és egyre többen, mert eltorzult emberképpel élünk ma a világban. A templomok leképezik a kozmikus rendet, jelképrendszerükkel figyelmeztetnek a teremtés rendjére.

Ahol az ember helyezi magát az Isten helyére, összezavarodik a világ, elmosódik a különbség a jó és a rossz, a szent és a profán között.

A történelem folyamán sokszor megpróbálták profanizálni a templomokat. Egy olyan világban, ahol semmi sem szent, valóban nem igényli a világ

a szent helyeket. Ugyanakkor nem szabad megfeledkeznünk a küldetésről: menjetek az egész világra, tegyétek tanítványaimmá a népeket...

A templomnak üzenete van a külvilág számára. A gazdagon díszített templombelső önmagában semmire sem való, nincs gazdasági haszna, nem lehet eladni, nem lehet árucikké formálni. Figyelmeztető jel: voltak emberek, akik pénzt, fáradságot nem kímélve építettek, és látták el művészi alkotásokkal ezeket a helyeket, elsősorban nem emberi tekinteteknek, hanem az élő Isten tiszteletére, aki hitünk szerint ura életnek és halálnak.

Nagy kihívás mindannyiunk számára: a templomaink maradjanak templomok, s ne a profán világ hatoljon be a falaik közé! S templomaink legyenek igazi fényt sugárzó helyek, amelyek meg tudják szentelni az egyre sivárabb, egyre profánabb világot, amelyben sokak szerint semmi helye nincs az Istennek.

Templomunk tornya az égre mutat. A benne megszólaló harangjaink hangja messzire eljut. De minden kőből épített templomnál fontosabb az élő kövekből felépülő szentegyház, a Jézust valóban látni akarók közössége, akiknek élete – ha valóban találkoztunk az Úrral, megváltozik, mint a Jézussal találkozó Zakeus élete is megváltozott.

S ha megtapasztalják az emberek azt a békességet, amely a Jézussal való találkozásból fakad, akkor bizonyára egyre többen lesznek, akik élete megszenteli ezt a profán világot. S nem másutt keresik az élet értelmét, mert

meggyőződéssel ki tudják majd mondani: „Uram, hová menjünk? Az örök élet Igéi tenálad vannak.” (Jn 6,68)

Templomunk megáldása 1880. október 3-án történt. Itt idézek a kerepesi plébánia Historia Domusából, ahova a jelentősebb eseményeket jegyzi fel a mindenkori plébánosok. Az akkori plébános: *Paulovics Mihály* volt (1854 – 1897)

Az alapkövet (1880.) május hó 18-án a plébánia összes híveinek jelenlétében tettem le nagy ünnepélyességgel. Felszentelte pedig, a tökéletesen fölépült és fölszerelt új templomot Nagyméltóságú *Peitler Antal József* váci Püspök úr ugyanazon év október hó 3-án. A templom belső felszereléséhez alá írtak a Kis Tarcsai hívek - feltéve(?) ennek(?) következtében mentve, minden kézi és szekeres napszámból – 1135 forintot. Ellátattott a templom három haranggal, melyek *Peitler Antal József* váci Püspök által megáldattak. Az első nyom 440 kg, készült Ohanyal(?) János és Izlifka(?) Erzsébet költségén 500 forintért; Szent János tiszteletére; a második 242 kg Szűz Mária; a harmadik Vendel 139 kg a templom pénzén. A hat változatú új orgonát készítette 800 forintért Bakos Károly czeglédi orgona művész. A költségvetés és tervek a levéltárban vannak letelve. Ki valaha csak egy gunyhót is épített, fogja tudni, és méltányolni ezen költség és fáradságomat, mely a kettős építkezés által nekem kijutott.

*Korzenszky Richárd OSB írása
nyomán Lauer Tamás diakónus*

BABA-MAMA KLUB

Kedves Kisgyermekes Édesanyák! Szeretettel várunk titeket a plébánia Baba-mama klubjába!

Találkozzunk minden hétfőn 10-12 óráig a plébánia emeleti (tetőtéri) klub helyiségében!

Várjuk azokat az édesanyákat, akiknek kisgyermekük van, azokat akik még szorosan nem kötődnek a plébániához, de szívesen csatlakoznának egy közösséghez. Gyertek és tartalmasan töltsünk el hetente együtt egy délelőttöt.

Különösen várunk, ha gyermeked a Szent Anna Katolikus Óvodában

kezd kiscsoportosként szeptemberben, hiszen itt megismerheti azokat a gyermekeket, akikkel együtt egy csoportban kezdenek az oviban. Így már ismerősként, talán barátokkal kezdenek az óvodát, ami nagyon nagy segítség lehet a be szoktatásnál.

Alkalmainkon sokat beszélgetünk, gyerekneveléssel kapcsolatos tapasztalatokat cserélünk. A foglalkozást egy rövid imával kezdjük, majd megosztjuk egymással imaszándékainkat, ezt követi a mondókázás, éneklés. A klubban rengeteg játék van.

Jó időben a plébániakertben a játszótéren vagyunk. Szeretettel várunk!

*Huszárné Radó Mónika
radomoni@gmail.com
+36 (30) 329-9044
Fotó: Olasz Viktória*

>>>folytatás az 1. oldalról

növénnyel díszíthettük fel az aulánkat, muskátlikat kaptunk az ablakpárkányainkra, egy apuka fertőtlenítette az épületet, és sokszor teljes családok jelentek meg az épületben, akik közül mindenki hozzájárult kisebb-nagyobb tevékenységgel ahhoz, hogy a gyermekek egy olyan épületbe érkezhessenek az őszi évszak első napjától, amelyből sugárzik a hit, a remény és a szeretet.

Nem szabad megfeledkeznünk arról sem, hogy Kollégáim rendkívüli elkötelezettségről, rugalmasságról, szorgalomról és a Krisztustól tanult erényekről – a felebaráti szeretetről, a segítőkészségről, az önzetlenségről és a figyelmességről – tettek tanúbizonyságot az óvoda beindítását illetően. Családjukat, szabadidejüket nem kímélve dolgoztak azon, hogy szeptember 1-jén a csillogó szemű kis óvodásainkat úgy fogadják, mintha évek óta működne intézményünk. Köszönet érte!

Most, két héttel a kezdés után elmondhatom, hogy már a legkisebbek között is van olyan gyermek, aki „Dicsértessék a Jézus Krisztus”-sal tud köszönni, és asztali áldás nélkül nem kezd el az étkezést.

Túl vagyunk az első jeles napjainkon is. Minden évszakot ún. „ovigaléria ünnepség”-gel nyitunk, ahova olyan művészt hívunk meg, aki megengedi, hogy az aulában egy évszakon keresztül kiállíthassuk alkotásait, és az ünnepség végén a legnagyobb gyermekeknek meg is mutatja „tudományát”. Szeptember 9-én a Kistarcsán élő *Herbélyi Nóra* néni festményeit helyezhettük ki az ovigalériába, és az ünnepséget követő kéz-

műves foglalkozáson Nóra néni megtanította a gyermekeknek, hogyan kell almát és virágot festeni.

A legnagyobbakkal már a templomba is ellátogattunk, ahol *Pető Gábor* atya és *Méhes Zsuzsa* hitoktató szeretettel fogadott bennünket. A gyermekekkel gyakoroltuk, hogyan kell viselkedni a templomban, hogyan kell térdet hajtani, és megfigyelhettük a gyönyörű festményeket. Szűz Máriának a szülők jóvoltából virágot tudunk vinni születés- és névnapja alkalmából.

Pedagógiai programunk megvalósításával az óvodáskor végére olyan szerető Istenképet szeretnénk kialakítani a hozánk járó gyermekekben, amely a későbbi életükben is biztos támasz lehet, akihez mindig bizalommal fordulhatnak, mert megértésre, elfogadásra és szeretetre találnak.

Lukács-Kéméndi Ágnes óvodavezető, Fotó: *Lamber A.*

TEMPLOMLÁTOGATÁS

A Szent Anna Katolikus Óvoda nagycsoportosai ellátogattak a kistarcsai templomba.

Virágcsokrokkal érkeztek az ovis gyerekek a Szűzanyához, hogy neve napja alkalmából köszöntsék. *Pető Gábor* plébános atya fogadta őket és együtt fedezték fel, hogy lám-lám a mi templomunk tele van máriás freskókkal. A templomunkat is róla nevezték el Rózsafüzér királynője-templomnak.

A gyerekek elmesélték a plébános atyának, hogy nekik otthon mennyi vallásos tárgyuk van, rózsafüzér, imakönyv, Biblia. A virágokat a lurdi barlangnál az óvó nénik vázába helyezték és egy nemrég tanult közös énekkel köszöntötték a Szűzanyát.

kép és szöveg: *M.Zs.*

TESTÜLETI BESZÁMOLÓ

A képviselő-testület szeptember 9-én tartotta legutóbbi megbeszélését, erről közlünk rövid összefoglalót.

- A Pasztorációs Munkacsoport kidolgozott egy javaslatot havi egyszeri gyermeki hangulatú vasárnapi misére, és hozzá kapcsolódó szombat délutáni programra vonatkozóan. A javaslatot a testület kisebb módosításokkal elfogadta. Minden hónap utolsó szombatjának délutánján lesz egy egyszerű kézműves és sütögetős-főzőgetős családi elfoglaltság, majd ezután oratórium: énektanulás, dramatikus foglalkozás mindenféle eszközökkel (hangszerek, hétköznapi kellékek). Minden hónapban egy aktuális szent személye köré épül a foglalkozás, kivéve a nagyböjtöt és az adventet. Minden hónap utolsó vasárnapjának 10 órás szentmiseje gyermeki hangulatú hittanos szentmise lesz: szombat délutáni oratóriumon megtanult énekek, közös énekkar, gyerekeknek szóló prédikáció, gyerekek közösen az oltár körül egymás kezét fogva imádkozzák a Miatyánkot, gyerekek csengethetnek, rövidebb időtartam. A szentmise után

agapé lesz a plébánián. Az új program első alkalommal október hónapban kerül megtartásra, erről a hirdetőtáblára kitett plakáttal tájékoztatjuk majd a híveket. Összesen hét ilyen alkalom lesz a következő egy évben.

- A testület elfogadta a következő egy évre vonatkozó programnaptárt, az eseményekről az Olvasóban és a vasárnapi hirdetésekben tájékoztatjuk majd a híveket.

- A minden vasárnapi szentmise miatt felmerültek egyes kérdések, illetve sürgetőbbé váltak már korábban is létező feladatok Nagytarcsán. Az eddigi sekrestyés jelezte, hogy váltásra lesz szüksége, ezt új beosztással a közösség orvosolta. Emellett több beruházás is időszerűvé vált: mellékhelyiség kialakítása, vezetékes víz bekötése, elektromos vezetékhálózat cseréje, esővízcsatorna cseréje, elektromos fűtés beépítése, vetítés és hangosítás fejlesztése, hirdetőtábla kialakítása, székek beszerzése. A mellékhelyiség kialakítása és székek beszerzése megkezdődött, a többi esetben árajánlatok bekérése van folyamatban.

- A temető és a templom melletti gesztenyefáinkat évről évre károsítja az aknázó moly. Pető Gábor plébános javaslatára tavasszal be fogjuk injektálni a fák törzsét, így a kártékony rovar nem tud megtelepedni a növényekben.

- Az új vetítő működtetése sokaknak még fejtörést okoz, ezért kérünk mindenkit, hogy Tomecz Róbert kántornak küldje el a vetítendő anyagait, aki segíteni fog a vetítésben.

- Az orgona javítása, karbantartása, az újkori állapotnak megfelelő helyreállítása szükséges, ehhez árajánlatot kérünk.

- A járványügyi intézkedések miatt ismét kötelező a kézbe áldozás, azonban több rossz gyakorlat is van az egyházközségben, ezért a szabályos folyamatról ismételten tájékoztatni kell a híveket.

- Bármilyen észrevételt, kérdést, javaslatot a sekrestyében vagy a plébánosi fogadóórák alatt a plébánián lehet leadni, ezeket a soron következő gyűlésén napirendre veszi a testület.

Gubek Krisztián, jegyző

HUMOROS ÍRÁSOK

Egyik este Churchill és felesége elhatározta, hogy tesznek egy sétát Londonban. Ahogy haladtak az utcán, egyszer csak egy utcaseprő lépett oda hozzájuk, de nem a miniszterelnököt szólította meg, hanem annak feleségét. Clementine és az utcaseprő pár percig jókedvűen beszélgetett. Aztán Churchill kíváncsian érdeklődött, hogy miről esett szó ketjük között. A nő erre azt felelte, hogy ebbe a férfiba volt szerelmes fiatal lány korában.

– Látod, drágám! Milyen jól tetted, hogy nem hozzá mentél feleségül, hiszen most egy utcaseprő lenne a férjed!

Clementine szigorúan Churchillre nézett, majd így válaszolt:

– Nem, édesem! Ha hozzá mentem volna feleségül, akkor belőle lett volna miniszterelnök!

Lackfi János: FÜLED BOKÁIG

A magyar ember eltöprengett, vajon miből tudható, hogy ő éppen magyar.

Abból, hogy vallja, borban az igaz-

ság, ezért pár pohár után az asztalt kezdi csapdosni, és kijelenti, hogy mindig neki van igaza. Vallja azt is, hogy sörben a békesség, ezért pár korsó után jószágon kijelenti, hogy mindenkit szeret, és mindenkinek igaza van. A pálinkában ilyen elvont fogalmak nincsenek, azt inni kell, a többi majd kiderül.

Abból, hogy minden külföldinek kész elmagyarázni, nyelve agglutináló, mint a japán, vagyis kicsi darabkákból van összebütykölve az összes szó. A japánokkal egyébként abban is egyetért, hogy minden tisztességes ember először a vezetéknévét adja meg, s csak aztán a keresztnévét. Ez így logikus, nem tudni, miért nem értik a többiek!

Abból, hogy titkon büszke szitkozódási kultúrájára, és megszámolta már, hogy nevezetes "b" betűs szavunk különböző igeikötőkkel felszerelve legalább kilencféle értelemmel bír.

Abból, hogy végtelen mennyiségben képes disznó vicceket, anyósvicceket, rendőrvicceket és zsidóvicceket mesélni.

Abból, hogy a tésztát édességnek tekint, mákkal, dióval, lekvárral eszi, és ezzel idegrohamba kerget minden becsületes olaszt.

Abból, hogy hisz a szent Levesben, melyet az étkezés elején szolgálnak fel, a szent Savanyúságban, melyet a húselételhez szervíroznak, és a sajtról legfeljebb melegszendvics jut eszébe, semmiképp sem egy sajttal.

Abból, hogy míg az angol búcsúzás nélkül távozik, a magyar távozás nélkül búcsúzik.

Abból, hogy ajtóhoz érve előreengedi a hölgyeket, de bevág eléjük, ha kocsmába lép, hogy vadnyugati lovagiasságból saját testével fogja fel a repülő késeket.

Abból, hogy le és felsegíti a hölgyek kabátját akkor is, ha azok nem akarják.

Abból, hogy kötelességszerűen megjegyzi, magyar ember evés közben nem beszél. Mondja mindezt teli szájjal.

Abból, hogy mások egészségére kívánja a tüsszentést, pedig egy dán inkább bocsánatot kér miatta.

folytatás az 5. oldalon >>>

ÉRZELMI BIZTONSÁG

Egy férfinak is szüksége van érzelmi biztonságra

Mit jelent az érzelmi biztonság a férfinak? Neki éreznie kell, hogy szükség van rá. Úgy lehet leginkább ösztönözni, hogy elismerjük és értékkeljük erőfeszítéseit, férfias tetteit, megnyert csatáit. Úgy lesz egyre erősebb, ha a szeretett nő bízik benne és méltányolja igyekezetét. Így érzi majd magát biztonságban. A férfi tiszteltre vágyik. Nem is kérdés, hogy neki kell először tiszteltetelmét válni, hogy a nő igazán férfiként tekinthessen rá. A nő tisztelete nem jelent hajbókolást és feltétlen együtt gondolkodást, számára a tisztelet egyenlő a szeretettel, ez az egyik legszebb ösztönös érzés. Egy férfi biztonságos, megszokott hátszakra, meleg otthonra vágyik. Olyanra, ahol jelképesen levetheti a páncélját, ahol nem kell már az anyagi világ hiénáival harcolni, nyerni, veszíteni, eltévelyedni és újra rátalálni a helyes útra. Ahol kipihenheti a negatív, ártó hatásokat, és ahonnan el tud rugaszkodni, mielőtt új utakra indul. Ahol esetenként magánya, belső csendje lehet, mert neki is szüksége van magában elvégezni, feldolgozni a történeteket. Ehhez belső csend és idő kell. Ha elvégezte magában, akkor már megnyugodva, tényyszerűen, indulatok nélkül szavakba tudja önteni, ami a lelkét háborgatta.

Egy jó társ tehát „elhiteti” a férfival, hogy ő kiválóan teljesít. A leg gondoskodóbb férj, a legjobb szerető, odafigyelő apa, és ha ezt a visszajelzést kapja a férfi, mondhatjuk, hogy megnyugszik „élet szerepeiben”, tehát hagyományos értelemben biztonságban lesz, vagyis az önbecsülése, a pozitív önértékelése a helyén van. A férfit az teszi boldoggá, ha a nő felnéz rá, értékeli és tiszteli őt, és szintén azt nyújt-

ja, amitől ő, a férfi megbecsülve érzi magát. Ha a férfi érzi, hogy szükség van rá, helyére kerül az önbizalma, felelősségteljessé válik, és ez a kapcsolódás a legjobb tulajdonságait fogja felszínre hozni: elkötelezettség, felelősségvállalás, önbizalom, szenvedély, elhivatottság, kitartás, kedvesség, odaadás, empátia.

Kapcsolatainkban igényeljük a kiszámíthatóságot, a stabilitást, a nyugalmat,

ezeket a biztonságban, a tartós kapcsolatokban kaphatjuk meg, másrészt vágyjuk a szenvedélyt, a titokzatosságot, a spontaneitást, ami nem teljesen az előbbieket jellemzője. Az elkötelezett kapcsolatokban az érzelmi biztonság és szenvedély dinamikájának egyensúlyára kellene törekednünk. Az egyensúly nem terem magától, és nehéz folytonosan megújulni, új oldalunkat mutatni, mégis ez fontos ahhoz, hogy ébren tartsuk a szeretetteljes kötődést és a szenvedélyt. A kifogáskeresés, a „másfelé álmodás” csak annyit jelez, hogy nem teszünk meg minden tőlünk telhetőt ennek az egyensúlynak a fennmaradásáért. A kíváncsiság, az éhség, a rácsodál-

kozás, folyamatos felfedező vágy szűnik meg sokszor egymás iránt, mert az a másik ember úgyis ott marad, mindig elérhető, mindig kiszámítható, és mindig jelen van. A kíváncsiság fenntartásán is áll vagy bukik a kapcsolat működőképessége és sikere. Egy férfinak élete végéig szüksége van a versenyhelyzetekre, a „vadászatra”, mégis a tökéletességet egy harmonikus monogám kapcsolatban, egyetlen nő oldalán találja meg. Ám ehhez fontos, hogy a nőben megmaradjon az a fajta inspiráló erő, amivel folyamatosan ébren tudja tartani a férfi érdeklődését.

Egy férfi akkor veszíti talajt, ha senkinek nincs szüksége arra, amit adni tud. Nincs senki, akiről gondoskodhat, akivel megoszthatja sikerélményeit, megnyert, vagy elvesztett csatáit. Akkor nincs létjogosultsága a férfias tetteknek, nincs értelme harcolni, megvédeni, fejlett igazságérzetnek hangot adni, csomót oldani, felvértezve útnak indulni. Mindez nem ér semmit, ha nincs ott a Nő, aki megbízik benne, és aki mellett, akiért jobb emberré válhat. Úgy lehet leginkább ösztönözni, hogy elismerjük és értékkeljük erőfeszítéseit, megnyert csatáit. Úgy lesz egyre erősebb, ha a szeretett nő bízik benne és elismeri igyekezetét, így érzi majd magát biztonságban, így lesz helyén az önbecsülése. Mit akar a férfi? Hogy éreztessük vele, szükség van rá. Ha azt tapasztalja, hogy a nő bízik benne, akkor egyre erősebb lesz, egyre többet tud nyújtani. A biztonság fogalma a férfi életében az, hogy elsősorban önmagában bízik, a biztonság számára a helyes önbecsülés, pozitív önértékelés lehet.

Király Eszter

Abból, hogy nem tűri a bőföggést, pedig a mongoloknál ez a háziak főztjének kötelező dicsérete.

Abból, hogy nyilvánosan orrot fúj, pedig ez Japánban súlyos illetlenség.

Abból, hogy rászól arra, aki szívja az orrát, vagy szemrehányóan zsebkendő nyújt neki, és nem tűri az étellel való szörcsögést sem, pedig ezek Japánban vagy Kínában természetes dolgok.

Abból, hogy hegynek hívja a dombokat és tengernek legnagyobb tavát.

Abból, hogy kedvenc tejtermékei nevét sehogy sem tudja lefordítani nyugati nyelvekre. Nem, nem fromage blanc, nem is mascarpone, nem is cottage cheese,

hanem tejföl. Értik? Meg tejszín meg túró meg Rudi.

Abból, hogy az összes nép fiaival elmentében a jobb kezén hordja jegygyűrűjét, gyémántot pedig a világért nem tetetne bele, mert az flancolás.

Abból, hogy ha valami nem sikerül, ötszáz éve ugyanúgy rálegyint, hogy több is veszett Mohácsnál, ha meg valami végzetesen rosszul sikerül, akkor vérben forgó szemmel kiáltja: nekünk Mohács kell!

Abból, hogy gyerek-

ként ki kell állnia az esőre, mert attól nagyra nő, répát kell ennie, mert attól fog tudni fütyülni, és spenótot, mert attól lesz erős. Ha csak a vastartalom számít, afelelől akár egy lapátot is szopogathatna.

Abból, hogy születésnapján meghúzgálják a fülét, és azt kívánják, bár csak érne bokáig, pedig ez nem lenne se praktikus, sem esztétikus.

Abból, hogy tudja, ennek a listának még nem ért a végére, és lehet, hogy soha nem is fog.

BICIKLIS TÁBOR

Az idei évben a járványhelyzet miatt az ott alvós táborunk elmaradt. Helyette, júliusban a plébánián biciklis tábor szerveztünk a gyerekeknek. A segítőikkel, vezetőikkel együtt 40 biciklivel indultunk útnak reggelente.

Az első nap Szilasligetre, pontosabban a hév megálló előtti rétre mentünk. Útközben megálltunk a Szőlő dülő utcánál Kerepesen, ahol Ica néni várt bennünket finom sütivel és hideg bodza szörppel. A dimbes-dombos terep kihívások elé állított bennünket és volt ahol tolni kellett a kerékpárokat. A réten métáztunk, ami nagyon tetszett a gyerekeknek, hiszen ritkán adódik ilyen jó terep, ahol bátran el lehet ütni a labdát.

Hazafelé felfedeztük Kistarcsa Szilaspatakon túli oldalát, ahol sokféle állatot tartanak, szürke marhát, lova-

kat, birkákat, libákat. A nagytarcsai keresztnél elmondtuk az Úrangyalát és virágot is szedtünk a vázába. A kistarcsai Bisztróban ebédeltünk és utána a többség hazament kipihenni a napot. Néhányan a délutánt a plébánián kártyázással és beszélgetéssel töltötték.

Ezen a héten itt aludt a plébánián Tamás, aki kispapnak készül és a nyári gyakorlatán a táborunkban vett részt. Minden napra készült egy kis lelki útravalóval a gyerekeknek, felolvasott egy történetet és megbeszéltük a tanulságokat, tanítást belőle.

Második napunkon a Naplás-tóhoz tekertünk le, ahová nagyon klassz kerékpáros útvonal vezet.

Szardán Csömörrre vettük az irányt és a horgászto volt a célállomás, itt egy jót játszótéreztünk és a vállalkozóbb kedvűek egy külön túrára mentek Palcsival a kukoricatáblák közé.

Csütörtökön Mogyoródot vettük célba, a Szent László kilátóba megint csak a kihívást keresők mentek fel. Ezen a napon számháborúztunk is.

Talán a legkalandosabb és legfárasztóbb utunk pénteken volt. Isaszeget céloztuk meg, azonban útközben

volt aki defekt miatt, volt aki a fáradtság miatt leszakadt a csapattól és visszafordult. Akik pedig bevállalták, nem gondolták, hogy Gödöllőn fog-nak kikötni. A kistarcsai határban kicsit eltévedtünk és felüljáró helyett aluljárón mentünk át, így érkeztünk meg Gödöllőre. Szerencsénkre Borika bicajos férje a segítségünkre sietett és az erdőn keresztül, a Mária úton visszavezetett bennünket Kistarcsára. Nagyon elfáradva érkeztünk meg a Bisztróba, de büszkéek voltunk rá, hogy ezen a héten 72 km-t tekertünk.

Volt részünk fagyizásban, dinnyezésben, hőségben és esőben is. Köszönjük a szülői támogatásokat!

Nagyon szép helyeken jártunk és felfedeztük mennyi lehetőség van a sportolásra, kirándulásra, itt a közvetlen környezetünkben. El is határoztuk a hittanos gyerekekkel, hogy a pénteki plébániai alkalmakon, havonta egyszer bringára pattanunk és bejárjuk újra a környéket. Akinek kedve van csatlakozni, októbertől figyelje a hirdetésünket, Facebook oldalát a plébániának!

Istennek legyen hála ezért a táborért és a szép élményekért!

kép és szöveg: Méhes Zsuzsa

APA-GYEREK HÉTVÉGE A KOHÓ-BAN

A Kohó valamivel több, mint három éve működik a plébánián. Még Görbe atya kezdeményezésére jött létre a Férfiak klubja és azóta is töretlen a népszerűsége. Az évek alatt sok meghívott vendégünk volt, az élet különböző területeiről és az egyes érdekesebb előadásokra a férfiak (és ha meghívjuk őket, akkor az asszonyok is) szívesen jönnek el.

Még az elején kitaláltuk, hogy egy évben két-három alkalommal szervez-

zünk közös hétvégét a gyerekeinkkel, olyat, amikor a feleségek nélkül töltjük el az időt. Ez az apa-gyerek hétvége egyre népszerűbb. A kétnaposra tervezett program része a kirándulás, közös vacsorakészítés, játék, férfias beszélgetések és a szentmise.

Legutóbb szeptember elején az iskolakezdekodkor szerveztünk egy hétvégét a Bükkbe. Szombat reggel volt a találkozó a Szilvásváradon, ahonnan a helyi erdész elkísért minket a szállás-

helyünkre, a Fátyol vendégházba. Mivel ez természetvédelmi terület, csak behajtási engedéllyel lehet bemenni. Az erdő közepén, nagy csendben a Szalajka-völgyben található.

Rövid programismertető után elindult nagyszámú csapatunk a néhány km-re lévő Milleniumi kilátóhoz. Szépen kialakított út vezet fel először a patak mellett, majd az erdőn keresztül a 20 m magas építményhez, aminek a tetejéről tiszta időben a Tátraig is el

folytatás a 7. oldalon >>>

lehet látni. Érdekeség, hogy a kilátó szerkezetéhez 138 m³ szibériai vörösfenyőt és 330 m³ betont használtak fel. Mire felért a csapat, mindenki jól elfáradt, a kisebbeket már háton – vállon – kézben kellett vinni.

Lefelé az erdőn keresztül túraútvonalon jutottunk el az erdei kisvasút végállomásához. Innen a vonattal felmentünk a Fátyol vízesésig, ahol a

gyerekek elfoglalták a játszóteret, rohangáltak, fagyiztak, az apák addig söröztek.

Késő délután rövid séta után elindultunk a szállásra. Közben egy helyi íjászversenyen megnéztük a solymászokat és a vadászkutyákat.

Este a vacsorát magunk sütöttük meg nyáron, a tűz mellett jó beszélgetés zajlott és a gyerekek is jól elváltak.

Sőt, szerintem ők még később is fekdtek le, mint a felnőttek.

Vasárnap a reggeli után elindultunk a bélapátfalvi ciszterci apátság közel 800 éves templomába, ahol szentmisén vettünk részt. Az apátságot 1232-ben alapította az egri püspök és a templom mai formájában az egyik leglátványosabb középkori műemlékünk. Megnéztünk egy rövid videós ismertetőt a ciszterci monostor történetéről és fényképezkedés után indultunk haza. Néhányan a hazaúton még megálltunk Szarvaskőn a Makákó kávégyárnál egy feketére és az út széléről figyelhettük az éppen zajló Eger Rally elhaladó versenyautóit.

Legközelebb január végére tervezzük egy hétvégét, amikor már lesz hó. Aki szeretne csatlakozni hozzánk, jöjjön le a Kohóba minden hónap második péntekén és értesülni fog a rendezvényeinkről.

Intéző

Fotó: Mohos Tamás

ELSŐÁLDOZÁS

*„Kenyered és borod táplál engem,
Te gyógyítod szívem, hogyha fáj.
Maradj velem, úgy kérlek Jézus,
maradj velem, Tied vagyok,
Neked élek már !”*

Az idei elsőáldozók nem kevés próbatétel után tudtak az Úr Jézussal találkozni a szentáldozásban.

A készülődés ugyanúgy indult, mint korábbi társaiké, bár ők abban a reményben indultak a foglalkozásokra, hogy egy közös nagy élményben lesz részük az Eucharisztikus Kongresszus keretében.

A világjárvány azonban közbeszólt és mivel otthonról tanultak a gyerekek, így az elsőáldozási felkészítés is az online térbe került. Sok szülői segítség kellett ahhoz, hogy a gyerekek fel tudjanak készülni a vizsgára, amit a plébánia udvarán tartottunk meg nyár elején.

Szeptemberben sikerült a gyónásra személyes találkozó keretében felkészülni és izgatottan vártuk, hogy meg lehet-e tartani az ünnepséget a templomban.

Sajnos a gyerekek családjából többen kiszorultak a templom előtti térre és akik bejöttek azoknak is maszkot kellett viselniük. A találkozás az Oltáriszentségben jelenlévő Krisztussal azonban létrejöhetett és ez volt a cél.

A fotókon ott lesznek a maszkban ülő gyerekek, akik

majd a saját gyerekeiknek, unokáiknak elmesélhetik, hogy a világjárvány idején is volt elsőáldozás és hogy mennyi mindent megtettek azért, hogy a világi dolgok ellenére, ott lehessenek a templomban Jézussal.

Nekünk szülőknek is ez egy tanúságtétel, hogy a jelenlegi gondok-bajok között, az Isten van az első helyen az életünkben és ezt szeretnénk továbbadni a gyermekeinknek.

Néhány kisgyerek betegség, karantén helyzet miatt nem lehetett velünk, nekik külön elsőáldozásuk lesz :)

M.Zs.

SZENTMISÉK RENDJE

Kistarcsa, Kerepes: hétfő-péntek 18
Csömör: kedd, szerda, péntek 18
Kistarcsa, Kerepes – **szombat 18**
(elővételezett)

vasárnap:

8 – Kistarcsa,
9 – Kerepes,
10 – Kistarcsa, Csömör,
11 – Szilasliget,
18 – Csömör, Nagytarcsa.

Görögkatolikus szent liturgia:

Minden hónap első és harmadik vasárnapján 18 órakor Kistarcsán.

IRODAI ÓRÁK A PLÉBÁNIÁN

hétfő:	15.15–17.30
kedd:	15.15–16.30
szerda:	15.15–16.30
péntek:	15.15–16.30

ESEMÉNYEK

Október

- Minden este rózsafüzér közös imádkozása a templomban 17.15-től.
- 3. szombat, **templomunk felszentelésének főünnepé**, 140. évfordulója.
- 4. vasárnap 10 órakor **templomunk búcsú ünnepe**.
- 10. Kistarcsa-Nagytarcsa határában a Farkas család állított nagypénteken egy keresztet. Ennek megszentelésére zárándoklat indul 15 órakor a kistarcsai templomtól.
- 24-én 15 órától Szüreti anya-gyerek délután lesz a plébánián.

November

- 1. vasárnap, **Mindenszentek ünnepe**, vasárnapi miserend lesz. 14 órától imádkozunk elhunyt szeretteinkért a temetőben a keresztnél, utána sírközszentelés.
- 2. hétfő, **Halottak napján** 18 órakor lesz szentmise.
- 27. Adventi koszorú készítés a plébánián, melyeket az esti szentmisén megáldunk.

ÜNNEPEINK

Október

- 8. Szűz Mária, Magyarok Nagymagyarasszonya, Magyarország főpátrónája
- 28. Szent Simon és Szent Júdás apostolok

November

- 1. Mindenszentek
- 2. Halottak napja
- 9. A lateráni bazilika felszentelése

SZÉTESTEM ...

Én (É): Szia Isten!

Isten (I): Szia.

É: Darabokra hullottam. Össze tudnál újra rakni?

I: Inkább nem.

É: Miért?

I: Mert Te nem egy kirakós játék vagy.

É: És mi legyen az életem szétesett darabkaival?

I: Hagyd ott őket, okkal váltak le rólad. Ne foglalkozz velük egy ideig, aztán dönts el szükséged van-e még bármelyikre is.

É: Nem értesz! Én összetörtem!

I: Nem, Te nem értesz engem. Te most éppen túlélsz, fejlődsz. Amit most érzel, az a növekedés fájdalma. Megszabadulsz a hátráltató dolgoktól és emberektől. Nem szétesel, hanem a helyedre kerülsz. Nyugodj meg! Vegyél egy mély lélegzetet és engedd, hogy leváljanak rólad a téged már nem szolgáló részek! Ne ragaszkodj többé ezekhez! Engedd leesni, elmenni!

É: Ha elengedem ezeket, mi marad nekem?

I: Csak a legjobb darabok.

É: Félek változni.

I: Folyamatosan ezt mondom: **NEM VÁLTOZOL! HANEM VALAKIVÉ VÁLSZ!**

É: Válok? Kivé?

I: Azzá válsz, akivé teremtettelek. A fény, a szeretet, a remény, a bátorság, az öröm, az irgalmasság, a kegyelem és az együttérzés emberévé. Sokkal többet adtam neked, mint azok a sekély részek, amikkel azonosítod magad és amikhez annyi kapzsisággal és félelemmel ragaszkodsz. Hagyd ezeket lehullani! Én szeretlek téged! Ne változz! Legyél! Legyél az, akinek teremtettelek! Addig fogom ezt mondani neked, amíg nem emlékszel rá.

É: Akkor van egy másik rész.

I: Igen. Legyen az ilyen!

É: Tehát...Nem vagyok törött?

I: Nem, de megtörted a sötétséget, akár a hajnal fénye az éjszakát. Ez egy új nap.

Válj azzá, aki valójában vagy!

*Forrás: Hellen Aivaliotis
fordítás: La Loba Orsi*

Ima a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusért

Mennyei Atyánk, minden élet forrása! Küldd el Szentlelkedet, hogy az önmagát értünk feláldozó és az Oltáriszentségben velünk lévő Krisztust felismerjük és egyre jobban szeressük! Ő Urunk és Mesterünk, barátunk és táplálékunk, orvosunk és békességünk. Adj bátorságot, hogy az ő erejét és örömét elvigyük minden emberhez! Add, hogy a készület ideje és az Eucharisztikus Kongresszus ünneplése egész hívő közösségünk, fővárosunk, népünk, Európa és a világ lelki megújulására szolgáljon! Ámen

Kiadja: Kistarcsai Római Katolikus Egyházközség

Felelős kiadó: Pető Gábor plébános; Szerkesztés: Lauer Tamás diakónus;
Korrektúra: Bíró Ildikó; Készült 300 példányban; lapzártá minden hónap 15-én.
2143 Kistarcsa, Széchenyi u. 13. Telefon: +36 (30) 640-1359; +36 (28) 740-377

Honlap: kistarcsa.plebania.hu; nagytarcsa.plebania.hu

E-mail: kistarcsa.plebania@gmail.com; nagytarcsa.plebania@gmail.com